

den Congo en ook in Bolivia en Indië; het is de eenige oorworm, waarvan het bekend is, dat hij ook in het water leeft. Het mannetje is gemakkelijk te herkennen aan de lange, slanke forceps van eigenaardigen vorm, en aan de kwastjes aan weerszijden van het abdomen.

Eene afbeelding van eene naverwante soort komt voor in het artikel over Dermaptera in WYTSMAN'S Genera Insectorum. Het bijzondere van het geval is voor mij, dat dergelijke dieren hier levend bemachtigd kunnen worden. Zoo ving ik ook nog een prachtig, groot exemplaar van eene mij onbekende kniptorrensoort. Dit dier wordt momenteel gedetermineerd door Dr. GUELLA te Berlijn.

Ter gelegener tijd hoop ik hierover ook het een en ander mede te deelen.

Aalst, September 1931.

W. HELLINGA.

Nederlandsche Hydrachnidae.

Neumania imitata Koen.

Aan KOENIKE'S beschrijving van het ♀ kan het volgende toegevoegd worden: Bij een ex. van 798 μ lengte zijn de afmetingen van het gen. orgaan 273 μ en 188 μ . Het aantal nappen bedraagt l. en r. 42, alle ongeveer even groot. Buigzijde van het 2e palplid recht. Opvallend is de lange borstel, halverwege de buitenzijde van het 3e palplid geplaatst, en welke een weinig naar de rugzijde verschoven is. 4e lid met ventrale stift, waarvan zich proximaal eveneens een haar bevindt, iets korter dan het distale. Van de epimeren wijken de 4e af, doordat de binnenrand recht is en de achterste binnenhoek afgerond. De epidesmen van de 1e en 2e ep. reiken tot halverwege de 4e ep. Bij het ex. van KOENIKE, een volledig ontwikkeld ♀, reiken de epidesmen tot aan den naad van de 3e en 4e ep. Dit verschil hangt samen met den afstand van de 2e en 3e ep., welke in K's afbeelding aanzienlijk is, terwijl bij mijn ex. de 2e en 3e ep. tegen elkaar aan liggen. Dit ex. zou dus een jong individu kunnen zijn. De epidesmen index bedraagt 3,68.

Van het ♂, tot heden nog niet beschreven, kan het volgende gezegd worden: lengte 654 μ , breedte 625 μ . Kleur en vorm als bij het ♀. Huid dicht bezet met korte stekels; lengte van deze 3 μ . Oogen als bij het ♀. Dorsale

chitinelijsten niet te zien. Maxillair orgaan gebouwd als bij het ♀. Palpi: 2e lid ventraal recht, ventrale lengte 68 μ . 3e lid met den borstel als voor het ♀ vermeld. 4e lid even zoo gebouwd als bij het ♀; ventrale lengte 50 μ .

Epimeren in hoofdzaak gebouwd als bij het ♀. 1e ep. met lichte vlek in het midden. 4e ep. binnenrand recht, achterste binnenhoek afgerond, binnenzijde even lang als de buitenzijde. Achterrand minder uitgetrokken. De vier epimeren groepen liggen onderling tegen elkaar aan, zoodat deze beschrijving waarschijnlijk eveneens een jong ex. geldt. De voortzetting van de 1e en 2e ep. eindigt met een gebogen haak onder de 4e ep., van de ventrale zijde bezien, op $\frac{2}{3}$ van den achterrand van deze 4e ep. De index bedraagt 3,63.

Het genitaal orgaan is ellipsvormig, de grootste breedte 229 μ iets vóór het midden; lengte 166 μ , voorrand niet uitgetrokken. De afmetingen van de gen. opening zijn: l. 86 μ en br. 32 μ . Aantal nappen: l. 40 en r. 38; onderling zijn deze nagenoeg even groot.

Anaal opening met chitineuzen ring en dorsaal gelegen.

De soort werd in ons land gevonden in de Zuid Willemsvaart, het ♂ in September, het ♀ in December en Februari. Ze werd het eerst gevonden in Oldenburg (D.), kwam dus beide malen voor in een zwak stroomend water.

Andere levensstadia onbekend.

Schrijver dezes vond in de collectie ROMIJN eenige preparaten gedetermineerd als *N. callosa* KOEN., welke determinatie onjuist is. ROMIJN vermeldt *callosa* ook nog voor de maand Januari, waarvan echter geene preparaten werden aangetroffen. Het gevolg van deze bevindingen is, dat het voorkomen van *callosa* in ons land voorloopig als twijfelachtig moet worden beschouwd.

Literatuur.

1908. KOENIKE, in Zool. Anz. Bd. 32. No. 23. p. 706.

1909. id. , in Brauer's Süßwasserfauna Deutschlands H. 12 p. 103.

1920. ROMIJN, in „Water, Bodem, Lucht" Afl. 1 en 2, resp. p. 3 en 15.

Leeuwarden, October 1931.

A. J. BESSELING.

